

EL RADIOAFICIONADO

Bi bakardade elkarrekin itsaso zabalari begira

IRENE ELORZA

Iker Elorrietak (Bilbo, Bizkaia, 1977) eskarmentu handia du ikus-entzuzko arloan, bai dokumentalgin-tzan baita irudi-konpositore gisa ere. Gaur, bere fikziozko lehen film luzea aurkeztuko du Zinemira sailean. Autismoa duen gazte baten istorioa kontatzen du *El radioaficionado* lanak, ama hiltzen zaionean Nikolas-ek abiatzen duen bidaia intimo eta zailean haurtzaroko lagun bat (Ane) aurkitu eta sortzen den harremanaz diharduena.

Zure lehen film luzea da *El radioaficionado*. Nolako esperientzia izan da?

Oso talde txikiarekin egin dugu filma. Oso gauza mugatua izan da, intimoa, arrazoi pila batengatik: film motagatik, finantzaketagatik, aktoreengandik lortu nahi nuenagatik, eszenetan lortu nahi nuenagatik... Produzioari eta filma egiteko moduari buruzko hainbat erabakik, hala nola, eszena ugari toma bakarretan grabatzeak edo argi naturala erabiltzeak, eragina izan dute filmaren

GARI GARAIALDE

hizkuntzan. Horrek guztiak tentsioa eragiten zuen, aktoreek erantzukizun handia zutelako.

Nola planteatu zenuen aktoreen lana?

Batzuetan inprobisatzen uzten nien, askatasun handia ematea gustatzen zaidalako. Ez nuen oso egitura zurruna nahi, ez ekoizpenekoa, ez gidokoa. Ez zait batere interesatzen gidoian idatzi dudan zerbaiti estuki lotzea eta horri bakarrik atxikitzea. Oinarri batetik eta gida batekin abiatzeko aukera ematen diet aktoreei eta, inprobisatu behar bada, ongi etorria izan dadila. Askok gustatzen zait eszena berean sortzen dena.

Aitor Etxebarria eta Xanti Salvador arduratu dira musikaz eta soinuaz. Ze ekarpen egin diote filmari?

Nire erreferentzia musikalak ditut eta horietako asko partekatzen ditugu Aitorrek eta biok. Pandemian hasi ginen lanean, giltzapean. Ahal izan genuenean, ni bere estudiara joaten nintzen eta pixka batean lan egiten genuen, gero bakoitzak bere etxean. Aitor oso pertsona positiboa da, eta une gogorretan, (eta ekoizpen batean beti egoten dira horrelakoak) pilak jartzen dizkizu. Gozamina izan da ere Xanti Salvadorrekin lan egitea. Hirukote ona osatu dugu eta asko gozatu dugu lanean.

Soinua oso garrantzitsua zen niretzat film honetan eta Xanti Salvadorrek plus bat eman dio. Soinua autismoa zuen pertsona baten ikuspegitik tratatzea izan zitekeen lehen bultzada, baina hori oso pretentziosoa eta barregarria izango litzateke, inoiz ezingo ginatkeelako bere lekuan jarri. Xantik ere horrela ikusi zuen eta soinua diseinatzeko lan indartsua egin dugu, baina beti gure ikuspuntutik. Pertsonaiaren gertuko soinu mundu bat sortu dugu, baina bera izan gabe. Prozesu osoan zehar, filma egiten parte hartu dugun guztion eskua gutxi ikus dadin saiatu naiz. Niretzat garrantzitsua da egoearen kontrola, nirea eta parte hartu dugun gainerako guztiena. Hau egin nezake, baina ez dut egingo, agerikoa delako. Baita aktoreekin ere; nik ez dut aktore bat antzeztzen ikusi nahi.

Zer suposatzen du zuretzat filma Zinemaldian aurkezteak?

Ohore izugarria da Zinemaldiak eta Rebordinosek filma erakutsi ahal izateko leiho bat zabaltzea. Laster jakingo dugu zer edo zer bere nazioarteko estreinaldiari buruz, baina Zinemiran erakutsiko dugu lehenik, hemen filmatu den film bat delako eta Irizar Sarietarako aukeratua izatea ohore bat delako. Bollain, Altuna.. izen horiekin guztiekin hor egotea gozamina da.

CREATIVE EUROPE MEDIA

30 YEARS OF MEDIA

Supporting European cinema
EUROPAKO ZINEMAREKIN BAT

Volver
Pedro Almodóvar
2006

La Grande Bellezza
Paolo Sorrentino
2013

Cold War
Paweł Pawlikowski
2018

Co-funded by the European Union

SSIFF Donostia Zinemaldia Festival de San Sebastián International Film Festival

EUSKO JAURLARITZA GOBIERNO VASCO

Creative Europe MEDIA